

HOMILIE 21 A 2011

Zoveel hoofden, zoveel zinnen. Ieder zijn eigen mening. Ik vind dit en jij vindt dat. Breng mensen maar eens bij elkaar om over politiek te praten, of de discussie brandt los. Ook het geloof is zo'n onderwerp, waarover iedereen een andere mening heeft. In mijn kinderjaren stond alles in het geloof vast, zoals het in de catechismus omschreven stond. Discussie was nergens voor nodig. Het is midden jaren 60 geweest, dat het opeens mogelijk werd om over geloofspunten van gedachte te wisselen en zelfs met elkaar van mening te verschillen. Vaak genoeg ontstond er enige animositeit. Waarom is het nu anders dan vroeger?

Sinds die tijd werd er hardop gediscussieerd over de vraag: Wie is Jezus voor de mensen? Het is de vraag die Jezus vandaag aan ons voorlegt: "Wie is, volgens de opvatting van de mensen, de Mensenzoon?" Ook toen was het een onverwachte vraag. Dit soort vragen werden beantwoord door de schriftgeleerden en Farizeeën. Zij hadden ervoor gestudeerd en er boekwerken over geraadpleegd. Maar nu wordt de vraag voorgelegd aan gewone mensen. Iedereen blijkt er een eigen opvatting over te hebben. Zij antwoordden: "Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten."

De mensen die naar een buitenkant kijken, met alle menselijke verwachtingen over een Verlosser, zij zien in Jezus gewoon een mens, een zoon van een mens. Zij zien iemand die hen doet denken aan Joannes de Doper met zijn oproep tot een ander leven van meer eenvoud, van meer stilte. Of aan Elia met een trouw aan Jahwe zonder afgoderij, Of aan Jeremia, die de ballingschap in het vooruitzicht stelt, als zij zich niet bekeren. Wie is Jezus voor de mensen? Allemaal iets anders, ieder zijn eigen visie. Ieder die zijn eigen profeet volgt. Het is o zo herkenbaar, want zo beleven veel mensen hun godsdienst vandaag de dag. Iedereen winkelt wat en loopt langs de schappen en zoekt wat uit in de galerij van oude en nieuwe profeten.

Maar Jezus is niet tevreden met deze veelheid van opvattingen alsof Hij geen eigen identiteit zou bezitten. Daarom legt Hij de vraag meer toegespitst aan zijn vrienden voor: "Wie zegt Gij dat ik ben?" Jij, wie ben ik voor jou? Een persoonlijk antwoord graag.

Geloven heeft voor moderne mensen met gevoel te maken, maar het gaat ook om meer dan enkel gevoel. Er is ook een objectief antwoord te geven. Petrus is degene die zo'n antwoord aandurft. "U bent de Christus, de Zoon van de levende God." Alles tegelijk. Niets wordt buitengesloten bij die omschrijving. "U bent alles", zegt Petrus eigenlijk, "U bent het antwoord op alle verwachtingen, en u overstijgt de menselijke beperktheid van denken en zien." Op dit antwoord geeft Jezus een duidelijke bevestiging: "Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard maar mijn Vader die in de hemel is.

Deze vaste belijdenis van Petrus, die ingegeven wordt door de Geest Gods, sluit alles in - een daarmee bouwt God zijn Kerk. Niet op verwarring, niet op wat iedereen individueel voelt, maar op het geloof van Petrus, dat een rotsvast fundament vormt, waarop God zijn kerk opbouwt.

Natuurlijk mogen wij onze geloofsvragen stellen, maar wij moeten niet bij het vragen

blijven steken. Het is ook onze taak om te luisteren. De Kerk is geen geloofsgemeenschap van individuele meningen, van evenzoveel hoofden en zoveel zinnen en evenzoveel twijfels. De Kerk bouwt op een stevige geloofsbelijdenis dat God, onze hemelse Vader zijn Zoon liet mens worden in Jezus Christus, onze Verlosser, nog altijd in ons midden werkzaam door de heilige Geest.

Onze geloofsbelijdenis is niet als een veelheid van meningen, die als los zand aan elkaar hangen. Onze geloofsbelijdenis is als een rots onder onze voeten, waarop ieder persoonlijk, maar ook wij allen als kerkgemeenschap houvast vinden. Dan zijn wij als het huis dat gebouwd is op de rots, zoals de Heer elders zegt, en dat niet door de eerste de beste storm zal worden weggespoeld.

Laten wij ons aansluiten bij die belijdenis van de Kerk, die in de belijdenis van Petrus doorklinkt: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. God, U spreekt in de Kerk, ook vandaag. Wij mogen er zijn voor U, en met al onze eigen gedachten mogen wij bij U zijn. Wij willen onze eigen geloofsbeleving invoegen in dat grote geheel, thuis zijn in de Kerk van Christus, onder leiding van Petrus, aan wie u de sleutelmacht hebt gegeven, die U tot onze rots hebt gemaakt." Amen.